

en Gjenpart og selv beholdt Originalen, saa at den i hele denne Tid kunde have været Gjenstand for Prøvelse. Dette kunde og burde være skeet, hvad enten nu det endelige Resultat var blevet, at der ikke skulde bygges efter denne Tegning, eller at der skulde bygges der-efter, saaledes som nu er skeet; det maa altsaa være god Forretningsgang i Marineministeriet, at man sender en saadan Original til Rigsdagen og ikke tænker paa videre Bearbejdelse af den i al den Tid, Rigsdagen er samlet, men først, naar man faaer Originalen tilbage, saa begynder man i den skønne Tro, at ingen Tid er spildt. Tager jeg fejl, skulde det være mig overmaade kjær, men saaledes har jeg forstaaet den høitærede Ministers Udtalelser, og jeg kan ikke lade være at sige, at det giver et sørgeligt Indblik i den Maade, hvorpaa de Midler anvendes, som stilles til Regjeringens Raadighed, og ved hvis Bevilling man gjør Fordring til en hurtig og energisk Benyttelse. Ganske vist kan der være andre Arbejder at udføre paa samme Tid — det betvivler jeg ikke —, men om man end nødvendig vil lade Noget gjøre et Arbejde, der muligt kan spildes, hvis Tegningen slet ikke kom til Udførelse, er jeg dog overbevist om, at om end de Mænds Arbeidskraft, som her er Tale om, er optagen i langt høiere Grad, end den vel er, saa er deres Interesse for Sagen altfor stor til, at de et Dieblik ville tage fortrydeligt op, at man sætter dem i Virksomhed med en saa vigtig Tegning, naagtet man ikke paa Forhaand kan sige til dem, at det er sikkert, at et Skib af denne Construction efter Tegningens nærmere Bearbejdelse vil blive udført. Hvad var vel lettere og simplere, inden man sender Tegningen til Rigsdagen, end at skaffe sig et Exemplar af den, som kan afbenyttes af Ministeriet og de Autoriteter, som under Ministeriet skulle prøve og granske en saadan Tegning. Er det ikke en given Sag, at man under saadanne Forhold fristes til at tvivle, om der ogsaa er den samme Interesse for et saadant Pantserfløjs Fremme, som der maaffee kunde være med Hensyn til Træffibet? Men, selv om der i saa Henseende ingen Forskel var, selv om det stod paa samme Maade med Træ-

ffonnerten, saa maa jeg sige, at det synes høist fornødent, at Rigsdagen kommer til at granske i en saadan Administrationsgreen, for at det dog kan gaae op for Bestyrelsen, at der i den maa være noget i en sørgelig Grad Forældet, naar en sliq Forretningsgang ikke er en Umulighed. Som sagt, det skulde glæde mig, om jeg tog fejl, men havde jeg Ret, havde den høitærede Minister vistnok sagt Nei og ikke ladet mig blive ved at tale, thi det vilde blive en forunderlig Situation, hvis jeg har taget fejl. (Marineministeren: Maa jeg bede om Ordet!) Da jeg ikke hører dette „Nei“, forholder det sig altsaa virkelig saaledes. Det staaer for mig som et saa slaaende sørgeligt Exempel paa Forretningsgangen i Marineministeriet, at jeg siger, at, hvis det ærede Medlem fra Sylland (Jessen), efter at være bleven bekendt med den Maade, hvorpaa saadanne Sager gaae, endnu troer, at det gaaer an at overlade til Marineministeriet ethvert Spørgsmaal om Nybygninger, holdende Rigsdagen borte fra enhver som helst Dmtale af disse Gjenstande, saa — ja, saa staaer han paa et saa mærkværdigt Standpunkt med Hensyn til dette Spørgsmaal, at jeg ikke skal nærmere betegne det. Jeg har nu sagt, hvad der forekommer mig at være det, som i denne Sag er det Bæsentlige. Jeg kan ikke see rettere, end at alle Sagkyngige synes enige om det ene Skibs fortrinnsvis Bygning, medens der er høist forskjellige Meninger om Træffibet. Jeg vil ikke selv domme; jeg kan have min personlige bestemte Mening derom, men det vilde være for Meget af mig at forlange, at man skulde tillægge min personlige Mening Autoritet i denne Henseende; jeg gjentager, at efter, hvad Enhver kan see, staaer den høitærede Marineminister i høj Grad isoleret med Hensyn til sin Tro paa, at et saadant Træffib som det, hvortil han begjærer Penge, kan gjøre Nytte i Forhold til de Penge, som det koster, paa samme Tid som et større Pantserfløjs Bygning er endeligt bestemt. Under disse Forhold troer jeg, Rigsdagen har Opfordring til gjennem sin Bøtoring at lægge Ministeriet paa Sinde, at det ved disse Spørgsmaal gjælder om efter en alvorlig Overvejelse at tage en Bestemmelse og, naar denne Bestemmelse saa